

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 97. Officiosa Philippi Archiducis salutatio ad Angliæ Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

tomentorum apparatu urbem quatere Sæcul. XV.
jussit, tum vero factis denuo velis Co- A.C. 1500.
chimum pergens jactis anchoris substituit,
ac benevolo Regis aspectu recreatus,
inito pacto impetravit, ut naves suas
baccis piperum onerare posset, ejusdem
queque mercis negotiationem habuit
cum Cananorensi Rege. Hæc prima
erant auspicia illius mercaturæ, quam
Lusitani cum vario aromatum genere
exercebant.

§. XCVII,

*Officiosa Philippi Archiducis saluta-
tio ad Angliæ Regem.*

In Anglia ingens pestilentiae vis univer-
sum regnum depopulabatur, unde
Henricus VII. vitæ suæ consulturus,
cum tota familiâ Caletum contendit,
ubi Philippi Archiducis Legatos excepit,
qui eidem significabant, quod eorum Dux
officii gratia Regem adire percupidus
fit, ac impense roget, ut quemdam lo-
cum, non tamen urbem mæniis cinctam,
designaret, ad colloquendum magis op-
portunum. Henricus officiosam hanc fa-
lutionem lætus acceptabat, ac pro col-
loquii loco constituebat ædes S. Petri
extra urbis Caletensis muros. Post hæc
vicissim ad Archiducem suos ablegabat
Oratores, qui ejusdem præsentiam a
Rege

Sæcul. XV. Rege ardenter exoptari significant.
A.C. 1500. Paucis post diebus Henricus de proximo
 Archiducis adventu versus Caletum edo-
 stus, ut illum exciperet, extra urbis pro-
 mænia equo vextus eidem obviam pro-
 cessit: Philippus vero conspecto Rege,
 equo descendit, ac propius ad eum ac-
 cessit, stratoris munere funturus; id ta-
 men officii genus Henricus recusans,
 in mutuos amplexus ruebat, demum am-
 bo ad præfatas ædes procedunt, ubi lon-
 gioris moræ colloquio utebantur: Præ-
 cipue autem Archidux, ut sinistram de-
 se opinionem, ac falsam, qua Perkino
 subsidium olim præstítisse credebatur,
 memoriam e Regis animo deleret, se-
 nihil ardentius in votis habere profiteba-
 tur, quam arctissima illi amicitia conjun-
 gi, eumque dulci Patris, ac Patroni sui
 nomine honorare.

§. XCVIII.

Mortoni Cardinalis obitus.

Polyd. Virg. hist. Anglie. Igitur Henricus conciliata sibi omnium
 Europæ Principum pace, totus in eo
 lib. 26. Godowin. de erat, ut in cunctos Perkini fautores ruf-
 epis. Anglia sum ac sedulo inquireret: horum autem
 Thomas Mo- compluribus delicti veniam, non nisi im-
 rus in vita posita pecuniarum multa, concedebat
 Richard. III. Credebatur harum vexationum auctor
 primo Mortonus Cardinalis, Cantuaria
 Archi-